

Soarele de la miezul nopții

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Păstrează tu din cerul meu o parte
Și-nalță zmeie atunci când sunt departe,
Fă din albastrul lui o amintire
Pe care-un om, cândva, o s-o respire

Ca pe un aer proaspăt dimineața...
Vom licita cu îndrăzneală viața
Și moartea, strecurându-ne prin gene
Fiole cu lumini siberiene.

Dar mai târziu, sub streșinile serii,
Vom căuta emoțiile verii,
Brăzdând cu stele oarbe veșnicia
Pe care timpul-și scrie poezia.

- Aș vrea din cerul tău mai multe stele
S-aprind pe-aleea gândurilor mele,
Din ochii lor să împrumut culoare,
Pe bolta nopții desenând un soare

Să-mi construiască punți de vers în ploaie,
Tu să pășești pe ele în odaie
Și amândoi plutind prin poezie
Să ne dezbrace-a slovei fantezie

Că numai licitând la jocul sorții
Vom lumina și pe tărâmul morții,
Iubirea ne va fi mereu făclia,
Ce ne va ține vie poezia.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș